

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Hodoníně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Heleny Podveské a přísedících JUDr. Ing. Jana Jegly a Mgr. Hany Neničkové ve věci žalobce
, nar. bytem , zastoupen Mgr. Alešem Buriánkem, advokátem se sídlem Praha 1, Vodičkova 28, proti žalované **Nemocnice Kyjov, příspěvková organizace**, IČ: 00226912, se sídlem Kyjov, Strážovská 1247, zastoupena JUDr. Oldřichem Navrátilem, advokátem se sídlem Kyjov, Svatoborská 363, o **určení neplatnosti výpovědi z pracovního poměru**

t a k t o :

- I. Určuje se, že výpověď z pracovního poměru ze dne 23.9.2011, kterou dal žalovaný jako zaměstnavatel žalobci jako zaměstnanci, *je neplatná*.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 69.520,42 Kč k rukám zástupce žalobce Mgr. Aleše Buriánka, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit České republice – Okresnímu soudu v Hodoníně na náhradě nákladů řízení částku 11.363,- Kč, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobce se domáhal určení, že výpověď ze dne 23.9.2011, kterou obdržel ze strany žalovaného jako svého zaměstnavatele, je neplatná. Žalobce v první řadě tvrdil, že skutečným důvodem pro skončení jeho pracovního poměru nebyla přijatá organizační změna spočívající ve zrušení psychiatrické ambulance, ale to, že žalobce otevřeně kritizoval nové vedení nemocnice a inicioval založení nové odborové organizace, ve které žalobce také vystupoval jako člen přípravného výboru a první funkcionář. Žalobce proto rozhodnutí žalovaného o zrušení interní psychiatrické ambulance považoval za účelové, neboť směřovalo pouze k vytvoření umělého důvodu pro skončení jeho pracovního poměru. Vedle toho žalobce poukazoval také na to, že s výpovědí nesouhlasila ani odborová organizace, jejíž orgánem byl v té době členem a i z tohoto důvodu je výpověď neplatná, neboť na žalovaném bylo možno spravedlivě žádat, aby žalobce i nadále zaměstnával. Dále namítal, že ve výpovědi nebylo uvedeno, z jakých důvodů se stal nadbytečným, resp. proč bylo nutné rušit psychiatrickou ambulanci a proč nebylo možné zachovat v rámci nemocnice místo psychiatra, když jeho činnost nebyla pouze ambulantní, nýbrž i konsiliární.

Žalovaný s žalobou nesouhlasil, výpověď, kterou žalobce obdržel, považoval za platnou, neboť žalobce se v důsledku přijaté organizační změny stal nadbytečným a žalovaný pro něj neměl jinou možnost jak jej dále zaměstnávat. Vyslovil také názor, že na něm nebylo možné spravedlivě žádat, aby žalobce nadále zaměstnával, poukázal přitom na ztrátovost psychiatrické ambulance, v jejím čele žalobce stál, popřel, že by se ve vztahu k žalobci jednalo o šikanu, zdůraznil, že provozování psychiatrické ambulance není nosným zdravotním oborem žalovaného a zajištění této péče bylo možné zajistit jiným způsobem bez negativních ekonomických dopadů. Ohledně žalobce pak zmínil, že tento provozuje ambulanci psychiatrické péče jako nestátní zdravotnické zařízení a navíc je zajištěn starobním důchodem a ani na jeho straně tedy nejsou přítomny okolnosti, pro které by na žalovaném bylo možné spravedlivě žádat, aby žalobce nadále zaměstnával.

Podle dohody o změně pracovní smlouvy ze dne 30.5.2008 byl žalobce u žalovaného zaměstnán jako psychiatr s úvazkem 1,0. Ohledně událostí, které předcházely udělení výpovědi, žalobce soudu předložil řadu článků publikovaných v hromadných informačních prostředcích v průběhu přelomu měsíců srpna a září roku 2011. První z nich pochází ze dne 23.8.2011 z webových stránek www.zdn.cz a obsahuje mimo jiné informaci o tom, že část zaměstnanců, která je nespokojena s kroky nového vedení nemocnice v čele s ředitelem hodlá založit jednak novou odborovou organizaci a dále občanské sdružení. V článku je také zmíněno, že na čtvrtek 25.8.2011 je naplánována porada starostů, po které bude následovat schůze pro všechny zájemce o dění v nemocnici. O této schůzi pak referovalo několik dalších článků předložených žalobcem, a to článek ze dne 30.8.2011 uveřejněný na webových stránkách týdeníku „Právo“, článek z novin Právo, články uveřejněné v Hodonínském deníku (jeden od autora „...“ a druhý od „...“) a článek ze dne 26.8.2011 uveřejněný na webových stránkách www.tribune.cz. Z těchto článků je patrné, že iniciativa k založení nové odborové organizace a občanského sdružení vzešla zejména ze strany žalobce a další tehdejší zaměstnankyn. Je také zřejmé, že jejich iniciativa zaznamenala širokou podporu nejen mezi zaměstnanci nemocnice, ale také u veřejnosti, neboť podle údajů ve zmiňovaných článcích se veřejné schůze konané dne 25.8.2011 zúčastnilo několik set lidí (články uváděly 200, 350, případně až 400 osob). Schůze

se zúčastnili také starostové obcí spadajících do obvodu nemocnice, konkrétně starostové měst Kyjova a Bzence, kteří s novým vedením nemocnice vyjádřili nespokojenost a vyslovili obavy ze situace v nemocnici. Další články (7.9.2011 webové stránky www.tribune.cz, Mladá fronta DNES, Právo, 14.9.2011 týdeník Nové Slovácko, Hodonínský deník) pak popisují eskalaci konfliktu mezi vedením nemocnice a nově vzniklým sdružením Občané za Nemocnici Kyjov, které začalo požadovat odvolání ředitele [\[redacted\]](#), náměstkyně pro ošetřující péči [\[redacted\]](#) a mluvčího nemocnice [\[redacted\]](#). Následující články (18.9.2011 webové stránky <http://domaci.eurozpravy.cz/>, Hodonínský deník, www.regiony24.cz) referují o tom, že nemocnice se chystá zrušit psychiatrii, přičemž tato informace je dáována do kontextu s tím, že se takto hodlá zbavit největšího kritika vedení nemocnice, a sice žalobce. V článku ze dne 27.9.2011 otištěném v týdeníku Nové Slovácko se pak objevuje informace, že ředitel nemocnice již podal na některé zaměstnance trestní oznámení a připravuje sérii žalob na ochranu osobnosti proti některým z pracovníků nemocnice, kteří se rychle začali seskupovat v nově založené organizaci. Dne 30.9.2011 byl v Brněnském deníku otištěn článek [\[redacted\]](#) kritizující kroky vedení nemocnice. Dále žalobce předložil článek z Hodonínského deníku obsahující vyjádření [\[redacted\]](#), kterého ředitel nemocnice [\[redacted\]](#) při svém nástupu oslovil s nabídkou spolupráce ve funkci ekonomického náměstka a s nímž následně na konci zkušební doby ukončil pracovní poměr. V tomto článku [\[redacted\]](#) vyslovil domněnku, že na slovech odpůrců vedení nemocnice je hodně pravdy, zejména pak pokud jde o špatnou komunikaci ze strany vedení.

Další průběh událostí byl následující, již dne 24.8.2011 byly sepsány stanovy nové odborové organizace s názvem Odborová organizace Nemocnice Kyjov, tyto stanovy nabyly účinnosti dnem 25.8.2011 a dle jejich obsahu byl žalobce členem přípravného výboru a také prvním funkcionářem. Dne 5.9.2011 obdržel ředitel nemocnice oznámení o evidenci nové odborové organizace, jejímž pověřeným zástupcem byl žalobce. Datum 5.9.2011 uvádí samotný ředitel v žádosti ze dne 9.9.2011, kterou adresuje právě nově založeným odborům, a ve které žádá o souhlas s výpovědí pro žalobce. V odůvodnění uvádí, že provedená analýza ukázala, že provoz psychiatrické ambulance je ekonomicky ztrátový, její kapacita byla za posledních 12 měsíců využita jen na 70% a za období od ledna do července vyprodukovala ztrátu ve výši 119.172, -Kč. Na základě této analýzy proto dospěl k závěru, že je nutné ambulanci ke dni 30.11.2011 zrušit, s čímž je spojena nutnost ukončit pracovní poměr se žalobcem. Na tuto žádost reagovala odborová organizace dopisem ze dne 19.9.2011, v němž souhlas s výpovědí odmítla udělit, zároveň se na ředitele nemocnice obrátila s řadou otázek souvisejících s plánovaným zrušením psychiatrické ambulance a vyjádřila závěr, že se jedná o účelovou záležitost směřující k odstranění žalobce, který se pro vedení nemocnice stal nepohodlným. V listině ze dne 22.9.2011 je zachyceno rozhodnutí ředitele nemocnice, kterým ruší psychiatrickou ambulanci ke dni 30.11.2011, odůvodnění je téměř doslovné jako odůvodnění žádosti o souhlas s výpovědí pro žalobce, a sice, že provedená analýza ukázala, že provoz psychiatrické ambulance je ekonomicky ztrátový, její kapacita byla za posledních 12 měsíců využita jen na 70% a za období od ledna do července vyprodukovala ztrátu ve výši 119.172, -Kč. Dopisem ze dne 23.9.2011 byla žalobci udělena výpověď, jako důvod je uvedeno rozhodnutí ze dne 22.9.2011 o zrušení psychiatrické ambulance, v jehož důsledku se žalobce stal nadbytečným. Na listině je pak rukou poznamenáno, že ji uvedeného dne žalobce odmítnul převzít.

Dalším dopisem ze dne 23.9.2011 ředitel žalovaného sděluje odborové organizaci, že je ochoten s ní prodiskutovat otázky, které do své odpovědi na žádost o souhlas s výpovědí její členové obsáhli. Soudu byla předložena následná korespondence mezi jmenovanou

odborovou organizací a ředitelem nemocnice týkající se jednak zrušení psychiatrické ambulance a dále ztrátovosti psychologické ambulance, jejího zrušení a propuštění zaměstnanců této ambulance. V dopise ze dne 24.10.2011 odborová organizace mimo jiné žádá, aby jí byly poskytnuty relevantní data a informace zejména k tomu, čím se psychologická ambulance dostala do ekonomického propadu, jaké složky se na tom podílely a jaké preventivní či nápravné kroky byly ze strany vedení provedeny. V odpovědi na tuto žádost o informace ředitel nemocnice uvádí, že odborové organizaci zaslal náklady a výnosy na jednotlivá střediska s tím, že z těchto listin vyplývají důvody a složky, pro které byla ambulance ztrátová. Stejně materiály pak ředitel nemocnice zaslal žalobci v odpovědi na jeho žádost o poskytnutí veškerých materiálů týkajících se hospodaření Integrované psychiatrické ambulance. V dopise ze dne 25.11.2011 pak ředitel nemocnice hovoří o provedené analýze, která ukázala, že provoz psychologické ambulance je ekonomicky ztrátový a v dopise ze dne 30.11.2011 odborová organizace žádá o zaslání této analýzy a o provedené analýze (jak psychiatrické, tak psychologické ambulance) se hovoří i v zápise ze schůzky vedení nemocnice s odborovými organizacemi konané dne 7.10.2011. Jediným dalším zápisem ze schůzky vedení nemocnice s odborovými organizacemi je zápis ze dne 27.9.2011, kde se pod bodem 2. hovoří o zrušení psychiatrické ambulance. Zbývající odborové organizace, které v té době u žalovaného působily žádné další písemné materiály, které by dokumentovaly tvrzení žalovaného, že vedení nemocnice s těmito organizacemi projednávalo ekonomickou situaci nemocnice a možnosti zefektivnění nemocnice, k dispozici neměly. Také Krajský úřad Jihomoravského kraje soudu k dotazu sdělil, že v souvislosti se zrušením psychiatrické ambulance mu bylo zasláno pouze rozhodnutí o jejím zrušení ze dne 22.9.2011. Podle výpovědi tehdejšího ředitele _____ analýza, na kterou se v uvedených listinách odvolával, měla být provedena na základě jeho pokynu z července roku 2011 a jejím výstupem byly pouze výstupy z ekonomického softwaru a nejednalo se o žádné shrnutí nebo komentáře k těmto výstupům. Žalovaný pak soudu k důkazu předložil dva zápisy z porad primářů a vedoucích pracovníků ze dne 24.3.2011 a ze dne 21.7.2011, kterými dokládal, že žalobce stejně jako ostatní byl na těchto poradách pravidelně informován o ekonomické situaci. V obou těchto zápisech se o ekonomické situaci hovoří pouze obecně, v druhém z nich je ve vztahu k psychiatrické ambulanci konstatováno, že došlo k nárůstu spotřeby léků a překročení limitů preskripce (obojí je však vytykáno dalším čtyřem oddělením a ve vztahu k psychiatrické ambulanci nejsou uvedeny žádné další výhrady či opatření). Žalovaný dále předložil obraty výsledkových účtů za období od 1.1.2011 do 30.11.2011, náklady a výnosy na jednotlivá střediska v roce 2011 a obraty výsledkových účtů v letech 2008-2010 a zároveň navrhol, aby soud nechal vypracovat znalecký posudek z oboru ekonomika, který by se vyjádřil k ekonomické situaci a hospodaření psychiatrické ambulance. Provedení tohoto důkazu však soud zamítnul, protože závěry takového posudku by z hlediska důvodů, pro které žalobce neplatnost výpovědi namítá, nemohly vést ke zjištění skutečností, které jsou pro rozhodnutí v této věci významné. Rozhodnutí o zrušení psychiatrické ambulance je totiž nutné vyhodnotit nikoli z hlediska jeho ekonomické vhodnosti či nevhodnosti, ale z hlediska toho, jaký skutečný cíl toto rozhodnutí sledovalo, a k tomuto hodnocení by zpracovaný ekonomický posudek nemohl nijak přispět.

Co se týče podkladů, které tedy měl ředitel nemocnice pro své rozhodnutí o zrušení psychiatrické ambulance, jednalo se zjevně pouze o výstupy z ekonomického systému a nikoli o analýzu, která by tyto údaje zkoumala a hodnotila. Tu žalovaný předložil až v rámci svého vyjádření soudu a své názory na ekonomickou situaci pak ve své výpovědi prezentoval i ekonomický náměstek žalovaného _____, který také uvedl, že s ním v té době žádná jiná řešení ztrátovosti psychiatrické ambulance probírána nebyla. Podstatné je v této

souvislosti také to, že žalobce, tak i svědci

shodně uvedli, že o zrušení psychiatrické ambulance dříve nebylo uvažováno. Žalobce pak shodně s tím, co již v září prezentoval ve svém vyjádření ke zrušení Integrované psychiatrické ambulance uveřejněném na stránkách www.nemkyjov.estranky.cz v září roku 2011, vypověděl, že řediteli nemocnice nabízel, že ambulanci bude provozovat soukromě, ovšem byl s touto nabídkou odmítnut. Ohledně soukromého provozování psychiatrické ambulance pak shodně

i tehdejší náměstkyní uvedli, že soukromé provozování takovéto ambulance je lukrativní záležitostí, posledně jmenovaná dokonce uvedla, že nezná soukromou psychiatrickou ambulanci, která by byla prodělečná. K otázce fungování psychiatrické ambulance byl také vyslechnut předchozí ředitel nemocnice který vypověděl, že zřízení Integrované psychiatrické ambulance, ke kterému došlo v průběhu let 2005-2007 splnilo očekávání, jednalo se o pracoviště, které profitovalo a které fungovalo jednak pro ambulantní klientelu a dále pro lůžková pracoviště (zejména formou konzilií) a kromě toho bylo využíváno pro další programy zaměřené na zaměstnance nemocnice, přičemž tyto aktivity představovaly v jeho fungování nepočitatelnou položku a pokud by měly být zajištěny někým zvenčí, bylo by nutné za ně zaplatit. Obdobným způsobem popisoval náplň práce a fungování Integrované psychiatrické ambulance žalobce v již zmíněném vyjádření uveřejněném na stránkách www.nemkyjov.estranky.cz. a také ve své výpovědi před soudem.

Žalovaný v souvislosti se zrušením psychiatrické ambulance tvrdil, že se nejednalo o jediné oddělení, které bylo zrušeno, za tímto účelem bylo soudu předloženo rozhodnutí ze dne 22.9.2011, kterým bylo zrušeno rentgenologické pracoviště na plicním oddělení (důvodem byla skutečnost, že nemocnice začala zpracovávat RTG snímky v digitalizované podobě a bylo by nerentabilní toto rentgenologické pracoviště digitalizovat). Dále ze zprávy žalovaného vyplývá, že ke dni 31.12.2011 byl ukončen ordinariát ústní, čelistní a obličejové chirurgie, neboť již předtím byla zrušena lůžková část a k ukončení provozu pak došlo z důvodu chybějícího obsazení zubním lékařem a nedostatku financí na obnovu zastaralého vybavení ordinace. Tyto údaje jsou uvedeny v předloženém zápise z porady vedoucích pracovníků ze dne 31.5.2011, v němž se mimo jiné lze dočíst, že o ukončení provozu zubní ordinace bude ředitel jednat s (tehdejším radním Jihomoravského kraje).

Dopisem ze dne 27.9.2011 žalobce vyjádřil nesouhlas s výpovědí a trval na dalším zaměstnávání. Dopisem ze dne 25.11.2011 se žalobce obrátil na Krajský úřad Jihomoravského kraje a žádal, aby na obsazení psychiatrické ambulance v Kyjově bylo vypsáno výběrové řízení, kterého by se mohl zúčastnit. Zároveň předložil rozhodnutí o registraci nestátního zdravotnického zařízení ze dne 18.10.2006 a oznámení ekonomického subjektu za účelem přidělení identifikačního čísla ze dne 19.10.2006, kterými dokládá, že v dotčené době byl způsobilý provozovat psychiatrickou ambulanci jako nestátní zdravotnické zařízení. Kromě toho předložil také listiny obsahující ordinační dobu psychiatrické ambulance s níž byla následně dne 16.11.2011 uzavřena nájemní smlouva na prostory v areálu nemocnice, přičemž nájemné bylo sjednáno ve výši 1.900,- Kč měsíčně a jmenovaný lékař v těchto prostorách, kolaudovaných rozhodnutím ze dne 14.11.2011, dosud provozuje svou psychiatrickou ambulanci. Dopisem ze dne 25.11.2011 se žalobce dále obrátil na Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, a to právě v souvislosti s převzetím ambulance, neboť měl za to, že při předání chorobopisů nebylo řádně postupováno. Výslechem a dotazem na Krajský úřad Jihomoravského kraje pak bylo zjištěno, že za účelem provozování soukromé ordinace nebylo zapotřebí konat

žádné výběrové řízení, podmínkou pro provozování takovéto ambulance je pouze rozhodnutí o registraci nestátního zdravotnického zařízení, přičemž toto rozhodnutí vydává krajský úřad podle místa provozování takového zařízení. Ze strany nemocnice tak šlo pouze o rozhodnutí, zda a komu uvolněné prostory pronajme. Z výpovědi pak vyplynulo, že se na něj s nabídkou možnosti provozovat psychiatrickou ambulanci v prostorách nemocnice obrátil přímo ředitel nemocnice

Z dopisu ze dne 22.12.2011 sepsaného jako členem Rady Jihomoravského kraje soud zjistil, že dne 28.11.2011 zaevidoval krajský úřad petici s podpisy 7.361 občanů, kteří takto vyjádřili nesouhlas s postupem představitelů vedení Nemocnice Kviov, a to a . V dopise se mimo jiné konstatuje, že předal dne 14.12.2011 svou rezignaci k 31.1.2012 a dále se uvádí, že byla ukončena spolupráce s který působil jako mluvčí nemocnice. Na základě rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje došlo ke dni 13.3.2012 jednak ke změně druhu a rozsahu poskytované péče, a to tak, že bylo zrušeno poskytování péče v oboru psychiatrie a zároveň byl dosavadní ředitel nemocnice nahrazen ředitelem novým, a to

Žalobce také navrhoval výslech , a to k podmínkám provozování nestátního zdravotnického zařízení, nicméně soud takovýto výslech s ohledem na zprávu, kterou ze strany krajského úřadu obdržel, považoval za nadbytečný.

Vzhledem k tomu, že úkon směřující ke skončení pracovního poměru se žalobcem byl učiněn dne 23.9.2011 a žalobci byl téhož dne doručen je namístě při právním posouzení věci postupovat podle zákona č. 262/2006 Sb. zákoníku práce ve znění účinném do 29.12.2011 (dále jen zákoník práce).

Jak už bylo řečeno k výpovědi žalovaný přistoupil dopisem ze dne 23.9.2011 a téhož dne byla doručena žalobci, neboť ten ji tohoto dne odmítnul přijmout a v souladu s ustanovením § 334 odst. 3 zákoníku práce došlo tímto způsobem k jejímu doručení. Žalobou podanou dne 24.1.2012 se pak žalobce domáhal určení neplatnosti skončení pracovního poměru. Pro podání takovéto žaloby předepisuje § 72 zákoníku práce dvouměsíční lhůtu, která začíná běžet od dne následujícího, kdy mělo dojít ke skončení pracovního poměru. Jelikož pracovní poměr žalobce měl skončit ke dni 30.11.2011 byla žaloba podána včas, a soud se proto zabýval tvrzenými důvody neplatnosti.

Žalovaný ve výpovědi kvalifikoval výpovědní důvod ustanovením § 52 písm. c) zákoníku práce, který umožňuje dát zaměstnanci výpověď, stane-li se zaměstnanec nadbytečným vzhledem k rozhodnutí zaměstnavatele nebo příslušného orgánu o změně jeho úkolů, technického vybavení, o snížení stavu zaměstnanců za účelem zvýšení efektivity práce nebo o jiných organizačních změnách. Nicméně s ohledem na obsah přijatého rozhodnutí, kterým došlo ke zrušení psychiatrické ambulance, by bylo namístě hovořit spíše o důvodu uvedeném pod písm. a) citovaného ustanovení, tedy o situaci, kdy dojde ke zrušení části zaměstnavatele, neboť psychiatrickou ambulanci lze nepochybně považovat za organizační jednotku, která v rámci zaměstnavatele vyvíjí relativně samostatnou působnost, má vyčleněny určité prostředky a prostory a v jejím čele stojí vedoucí zaměstnanec. Samotné odlišné právní hodnocení důvodu, pro který žalovaný k výpovědi přistoupil, však nezpůsobuje neplatnost této výpovědi. Žalobce také namítal, že výpověď je, co do skutkového vymezení, nedostatečná, s touto námitkou se však soud neztotožňuje, neboť žalovaný dal skončení pracovního poměru jednoznačně do souvislosti s rozhodnutím o zrušení psychiatrické

ambulance. Pro platnost výpovědi také není podstatné, že k ukončení činnosti ambulance mělo dojít až ke dni 30.11.2011, neboť k tomuto dni měl také skončit pracovní poměr žalobce a ani z tohoto důvodu, předneseného žalobcem nemůže být výpověď neplatná.

Podle § 14 odst. 1 zákoníku práce výkon práv a povinností vyplývajících z pracovněprávních vztahů nesmí bez právního důvodu zasahovat do práv a oprávněných zájmů jiného účastníka pracovněprávního vztahu a nesmí být v rozporu s dobrými mravy.

Podle ustanovení § 61 zákoníku práce výpověď nebo okamžité zrušení pracovního poměru je zaměstnavatel povinen předem projednat s odborovou organizací (odst. 1). Jde-li o člena orgánu odborové organizace, který působí u zaměstnavatele, v době jeho funkčního období a v době 1 roku po jeho skončení, je k výpovědi nebo k okamžitému zrušení pracovního poměru zaměstnavatel povinen požádat odborovou organizaci o předchozí souhlas. Za předchozí souhlas se považuje též, jestliže odborová organizace písemně neodmítla udělit zaměstnavateli souhlas v době do 15 dnů ode dne, kdy byla o něj zaměstnavatelem požádána (odst. 2). Zaměstnavatel může použít souhlasu podle odstavce 2 jen ve lhůtě 2 měsíců od jeho udělení (odst. 3). Jestliže odborová organizace odmítla udělit souhlas podle odstavce 2, jsou výpověď nebo okamžité zrušení pracovního poměru z tohoto důvodu neplatné; pokud jsou však ostatní podmínky výpovědi nebo okamžitého zrušení splněny a soud ve sporu podle § 72 zákoníku práce shledá, že na zaměstnavateli nelze spravedlivě požadovat, aby zaměstnance nadále zaměstnával, jsou výpověď nebo okamžité zrušení pracovního poměru platné (odst. 4).

Žalobce v první řadě namítal, že účelem přijaté organizační změny bylo zbavit se jej, neboť vystupoval jako kritik vedení nemocnice. Na základě provedeného dokazování přitom soud dospěl k závěru, že jednání žalovaného směřující k ukončení pracovního poměru se žalobcem lze považovat za zneužití výkonu práva a lze na ně aplikovat citované ustanovení § 14 zákoníku práce, neboť cílem tohoto jednání nebylo dosažení účelu sledovaného právní normou, ale přímým úmyslem způsobit druhému účastníku pracovněprávního vztahu škodu. Na tento úmysl je možné usuzovat z okolností, za kterých došlo k přijetí rozhodnutí o zrušení psychiatrické ambulance a následně k udělení výpovědi žalobci. Zejména z předloženého zpravodajství bylo zjištěno, že na konci srpna roku 2011 vrcholila napjatá situace mezi novým vedením nemocnice a částí zaměstnanců, kteří byli s kroky tohoto vedení nespokojeni. Přitom tato napjatá situace se dostala do zájmu nikoli pouze zaměstnanců či zřizovatele nemocnice, ale poměrně výrazně přitáhla i zájem občanů regionu, o čemž svědčí jednak široká účast na schůzi konané dne 25.8.2011, kde bylo přítomno několik set osob, ale i počet podpisů na pozdější petici určené krajskému úřadu, kterou podepsalo více než sedm tisíc osob. O intenzitě tohoto negativního zájmu, kterého se novému vedení nemocnice v průběhu relativně krátké doby dostalo, svědčí i to, že ředitel na svou funkci v prosinci roku 2011 rezignoval a zároveň došlo k ukončení pracovního poměru další výrazně kritizované osoby, a to

došlo také k ukončení spolupráce s mluvčím nemocnice

. Přitom jako jeden z neaktivnějších odpůrců nového vedení vystupoval žalobce, který stál jednak za založením občanského sdružení Občané za Nemocnici Kyjov a za založením nové odborové organizace. Další podstatnou okolností je úzká časová návaznost mezi událostmi předcházejícími zrušení psychiatrické ambulance a výpovědi udělené žalobci. Jak už bylo dříve řečeno dne 25.8.2011 se jednak konala zmíněná veřejná schůze a zároveň dne předešlého byly sepsány stanovy nově zakládané odborové organizace. Dne 5.9.2011 byl ředitel informován o vzniku nové odborové organizace a již dne 9.9.2011 žádá tuto organizaci o souhlas s výpovědí a oznamuje svůj záměr zrušit psychiatrickou ambulanci. Jako důvod ke

zrušení ambulance ředitel uvádí její ztrátovost, nicméně z provedeného dokazování vyplynulo, že před tímto datem o zrušení ambulance nebylo uvažováno a pokud žalovaný odkazoval na analýzu, kterou za tímto účelem nechal vypracovat, bylo zjištěno, že žádná analýza, neexistovala a ředitel měl k dispozici pouze výstupy z ekonomického systému nemocnice (obraty výsledkových účtů, rozpis nákladů a výnosů na jednotlivá střediska), které nebyly žádným relevantním způsobem dále zpracovány a vyhodnoceny. Ostatně o tom svědčí i to, že jak žalobce, tak odborová organizace ke svým žádostem o poskytnutí této „analýzy“ od ředitele obdrželi vždy jen zmíněné výpisy z ekonomického systému. Žádná z odborových organizací působících u žalovaného také nepotvrdila, že by před rozhodnutím o zrušení (tedy před 22.9.2011) byla tato záležitost mezi nimi a vedením konzultována a stejně tak nebyla ani konzultována se zřizovatelem, který v této souvislosti obdržel až samotné rozhodnutí o zrušení psychiatrické ambulance. Přitom ze zápisu z porady vedoucích pracovníků ze dne 31.5.2011 vyplývá, že ředitel takovéto kroky se zřizovatelem projednával, neboť i ohledně zrušení v té době neobsazeného ordinariátu ústní, čelistní a obličejové chirurgie se hodlal na zřizovatele obrátit a ukončení provozu nefungující zubní ambulance projednat. Je tedy s podivem, že k rozhodnutí o zrušení psychiatrické ambulance, která na rozdíl od uvedené zubní ambulance, případně od zrušeného RTG pracoviště na plicním oddělení, fungovala a poskytovala z povahy svého zaměření dlouhodobou péči pacientům (tzn. nikoli pouze jednorázové úkony jako v případě RTG pracoviště), ředitel žalovaného přistoupil bez jakýchkoli předchozích opatření a bez toho, že by situaci řešil komplexně, neboť vzápětí po dvou měsících přistoupil i ke zrušení psychologické ambulance, která tvořila součást Integrované psychiatrické ambulance. Nelze také odhlédnout od toho, že samotný tehdejší ředitel a jeho náměstkyně ..... jednoznačně uvedli, že provozování psychiatrické ambulance je lukrativní záležitost a tím spíše by bylo namístě, aby s ohledem na ztrátu, kterou tato ambulance vytvářela, hledali jiné řešení než její zrušení. Pokud žalovaný tvrdil, že zrušením ambulance nemocnice naopak získala příjem z nájemného, pak je to sice pravdou, nicméně sjednané nájemné ve výši 1.900,- Kč měsíčně za prostory, v nichž nyní působí soukromá ambulance, v příjmech nemocnice představují zcela zanedbatelnou položku a stanovená výše nájemného spíše budí rozpaky nad hospodařením nemocnice, která za tak nízkou částku tyto prostory přenechala za účelem podnikání třetí osobě. Všechny tyto okolnosti (tzn. intenzita s jakou žalobce proti vedení vystupoval, úzká časová návaznost mezi založením odborů a občanského sdružení a výpovědí, absence jakýchkoli předchozích úvah o zrušení ambulance, přijetí rozhodnutí bez projednání s žalobcem, odbory, zřizovatelem) vedou soud k závěru, že rozhodnutí o zrušení psychiatrické ambulance ve skutečnosti nesledovalo zlepšení hospodaření nemocnice, ale bylo záminkou pro vytvoření možnosti skončit pracovní poměr se žalobcem, který se svou kritikou stal pro tehdejší vedení nepohodlným. Na takovéto jednání a tedy i na výpověď danou žalobci, je pak v souladu s ustanovením § 14 zákoníku práce nutné nahlížet jako na neplatné, a soud proto žalobě vyhověl.

Pouze pro úplnost soud dodává, že neplanost výpovědi by bylo možné dovodit i z druhého důvodu, kterým žalobce argumentoval, neboť soud má shodně se žalobcem za to, že na žalovaném bylo možné spravedlivě žádat, aby žalobce dále zaměstnával a nedostatek souhlasu odborové organizace s výpovědí udělenou žalobci, by tedy také zakládal neplatnost této výpovědi. Při hodnocení, zda je možné na zaměstnavateli spravedlivě žádat, aby zaměstnance nadále zaměstnával, totiž nelez automaticky vycházet z toho, že jsou-li naplněny zákonné předpoklady stanovené obecně pro udělení výpovědi, je splněna i tato podmínka. Za dané situace má soud za to, že na žalovaném, který souhlas s výpovědí žalobce nedostal, bylo možné požadovat, aby jej nadále zaměstnával, byť by to zřejmě fakticky vedlo k tomu, že by

nemohl uskutečnit zamýšlené zrušení psychiatrické ambulance. K tomuto závěru soud vede zejména skutečnost, že žalovaný před rozhodnutím o zrušení neučinil žádné kroky, které by jím tvrzené nepříznivé hospodářské výsledky této ambulance mohl zlepšit, přitom sám připustil, že provozování psychiatrické ambulance je výnosné a není tedy důvod se domnívat, že při přijetí potřebných personálních či jiných opatření by se situace této ambulance nemohla zlepšit. Teprve pokud by se ukázalo, že ani takto nelze nápravy dosáhnout, bylo by možné uvažovat o tom, že na žalovaném nelze spravedlivě žádat, aby nadále tuto svou část udržoval a umožňoval tak žalobci další výkon práce. Nic takového se však nestalo a žalovaný přistoupil k řešení, k němuž je sice nepochybně oprávněn, nicméně realizace tohoto řešení je v daném případě omezena právě zájmem na ochranu členů orgánů odborových organizací, který je vtělen do ustanovení § 61 zákoníku práce a který zaměstnavatele v možnosti ukončit pracovní poměr s členem orgánu odborové organizace výrazně omezuje.

Při rozhodování o náhradě nákladů řízení postupoval soud podle § 142 odst. 1 o.s.ř. a přiznal právo na náhradu nákladů řízení žalobci, který měl ve věci plný úspěch. Náklady řízení sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 2.000 Kč a dále z nákladů na zastoupení žalobce advokátem. Při určení výše odměny advokáta vzal soud v úvahu, že vyhl. č. 484/2006 Sb. byla nálezem Ústavního soudu Pl. ÚS 25/12 ze dne 25.4.2013 zrušena a postupoval proto dle vyhl. č. 177/1996 Sb. (dále jen advokátní tarif). Zástupce žalobce učinil ve věci celkem 14 úkonů právní služby (příprava a převzetí zastoupení, sepis žaloby, písemný vyjádření ze dne 25.4.2012, účast u jednání dne 28.5.2013, kterou je s ohledem na délku trvání jednání nutno započíst jako 4 úkony, účast u jednání dne 3.9.2013, kterou je s ohledem na délku trvání jednání nutné započíst jako 2 úkony, písemné vyjádření ze dne 10.9.2013, účast u jednání dne 15.1.2015, kterou je s ohledem na délku trvání jednání nutné započíst jako 3 úkony, účast u jednání dne 19.3.2015) a za tyto právní úkony mu podle § 9 odst. 3 písm. a) ve spojení s § 7 odst. 5 vyhl. č. 177/1996 Sb. náleží odměna ve výši 2.500,- Kč za každý z nich. Dále mu za ně podle § 13 téže vyhl. náleží paušální náhrada hotových výdajů ve výši 300,- Kč, za každý z těchto úkonů. Celkem tedy náklady žalobce na nákladech právního zastoupení za 14 úkonů právní služby činí 39.200 Kč. V souvislosti s účastí u jednání má advokát nárok také na náhradu cestovních výdajů. V případě prvního jednání dne 28.5.2013 za cestu z Prahy do Hodonína a zpět o celkové délce 544 km uskutečněnou automobilem RZ 2AV4629 s doloženou spotřebou 5,9 litru na 100 km. Náhrada za tuto cestu při průměrné ceně pohonných hmot 36,50 Kč za litr a sazbě základní náhrady 3,60 Kč za kilometr činí 3.129 Kč. V případě druhého jednání dne 3.9.2013 za cestu z Prahy do Hodonína a zpět o celkové délce 544 km uskutečněnou automobilem RZ 2AV4629 s doloženou spotřebou 5,9 litru na 100 km. Náhrada za tuto cestu při průměrné ceně pohonných hmot 36,50 Kč za litr a sazbě základní náhrady 3,60 Kč za kilometr činí 3.129 Kč. V případě třetího jednání dne 15.1.2015 za cestu z Prahy do Hodonína a zpět o celkové délce 544 km uskutečněnou automobilem RZ 2AV4629 s doloženou spotřebou 5,9 litru na 100 km. Náhrada za tuto cestu při průměrné ceně pohonných hmot 36,10 Kč za litr a sazbě základní náhrady 3,70 Kč za kilometr činí 3.172 Kč. V případě čtvrtého jednání dne 19.3.2015 za cestu z Prahy do Hodonína a zpět o celkové délce 544 km uskutečněnou automobilem RZ 2AV4629 s doloženou spotřebou 5,9 litru na 100 km. Náhrada za tuto cestu při průměrné ceně pohonných hmot 36,10 Kč za litr a sazbě základní náhrady 3,70 Kč za kilometr činí 3.172 Kč. Za všechny cesty k jednání náleží advokátu podle § 14 advokátního tarifu také náhrada za promeškaný čas, a to ve výši 100 Kč za každou započatou půlhodinu, což v tomto případě za 10 započatých půlhodin činí 1000 Kč (celkem tedy 4.000 Kč). Celkem tedy náklady za zastoupení žalobce (včetně DPH ve výši 21% z odměny a náhrad advokáta) činí 69.520,42 Kč.

V průběhu řízení vznikly také náklady státu, neboť tři svědci požádali o výplatu svědečného a celkem tyto náklady činily 11.363,- Kč a soud jejich náhradu uložil v souladu s § 148 o.s.ř. žalovanému.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání, a to do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, ke Krajskému soudu v Brně prostřednictvím Okresního soudu v Hodoníně (Velkomoravská 4, Hodonín). Nebude-li povinnost uložená tímto rozhodnutím splněna dobrovolně, lze se jejího splnění domáhat návrhem na nařízení výkonu rozhodnutí, popř. návrhem na nařízení exekuce.

Okresní soud v Hodoníně
dne 19. března 2015

Mgr. Helena Podveská v.r.
předsedkyně senátu